

புற்பட்டு

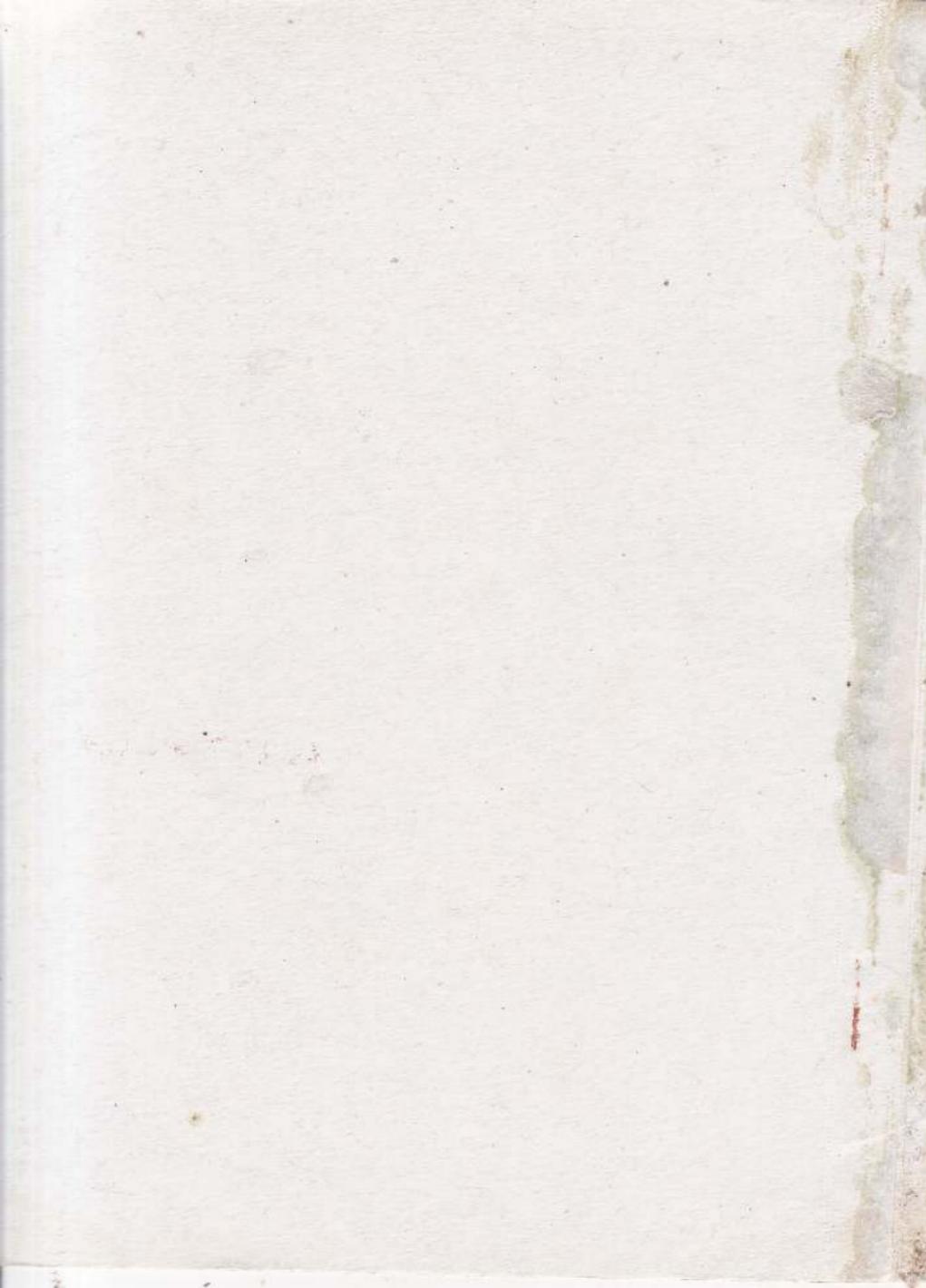
வந்து

புதிய

புதியல்

(புதுக்கவிலை)

வி. ஜயபால்

புற்பட்டு

வந்த

புதிய

புயல்

(புதுக் கவிதைத் தொகுப்பு)

வி.ஜெயபால்

நால் : புறப்பட்டு வந்த புதிய புயல்
(புதுக்கவிதைத் தொகுப்பு)

ஆசிரியர் : வி.ஜேயபால்

பதிப்புரிமை : ஆசிரியருக்கே உரியது.

வெளியீடு : 2006 மார்கழி 10

பக்கங்கள் :

விலை :

Title : Prappaddu Vantha Puthiya Pujal
Author: W.Jeyabal

Published : 10th December 2006

Copyright : Author

Printers : Asian Publication
No.1 Kanagaratnam Road,
Ariyalai,

Pages :

Price :

வாழ்த்துரை

எமது கல்லூரியின் தமிழ் ஆசீரியர் திரு.வி.இனுய்யால் தன் கவிதை ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி சமூகப்பார்வைக்கு வைத்துள்ள புறப்பட்டு வந்த புதிய புல்ள என்னும் புதுக்கவிதைத் தொகுப்பு அவரது முன்றாவது படைப்பாகும் இதனுடாக அவரது அனுபவப் பகிர்வைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இவரது பணி கவிதைத்துறையில் மட்ருமன்றி சிறுகதைகள் பாடல் என பல்துறை சார்ந்ததாக, இலக்கியம் பரிணமித்துச் செல்வதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இவற்றினுடாக தமிழ் மொழிப் பற்றையும் சமூகவிழிப் புனர்வையும் மட்ருமன்றி தனது மொழி ஆற்றலையும் மொழி ஆளுமையையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளதையும் பார்ட்டுக்குரியதே

மென் மேலும் இவரது இலக்கியம் பணி தொடர எல்லாம் வல்ல வைத்தீஸ்வரர் அருள் வேண்டி வாழ்த்தி நிற்கின்றேன்.

செல்வி.ச.சின்னத்துரை
உப அதிபர்
யாழ் /வைத்தீஸ்வராக்
கல்லூரி.

2006.12.10

புயலின் பக்கம் பார்த்தேன்.....

திரு.வில்பிரட் ஜெயபால் அவர்கள் புறப்பட்டு வந்த புதிய புயல் என்னும் இக் கவிதைத் தொகுப்பு நூலை வெளியிடுவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சி யடைகின்றேன்.

தொகுப்பாசிரியரின் தன்னுணர்வுக் கவிதைகளும் யதார்த்த உலகிற்கு வேண்டிய சமகாலப் பிரச்சினைகளை தெட்டத் தெளிவாக கூறுகின்ற விதம் இக் கவிதைகளில் அடங்கியுள்ளன. தான் வாழும் உலகில் காணப்படுகின்ற சமூகப்பிரச்சனைகளை உணர்வு பூர்வமாக வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்ற நூலாசிரியரின் அவா பல கவிதைகளில் பளிச்சிடுகின்றன.

கல்லறை என்ற கவிதையிலே “காலன் எடுத்த உயிரின் கணக்கீட்டுப்பநிவு இது” என்று கூறுகின்ற போதும், “மனச்சமை இறக்கி வைக்கும் சுமைதாங்கி” என்று கூறுகின்ற போது ஒரு கணம் சிந்திக்க வைக் கின்றது. இவ் வாரே பல கவிதைகள் குறியீட்டினாடாக கூறப்பட்டிருப்பது போற்றுதலுக்குரியது.

கவிதைகளிலே காணப்படுகின்ற சொல் நயமும் பொருள் நயமும் வியப்புக்குரியவை. சில கவிதைகள் சிலேடையாகக் கூறுகின்ற போது அங்கத்தச்சவை விரவி நிற்பதை அறிய முடிகிறது.

ஆசிரியரின் பரந்த நோக்குடைய அடித்தளத்தீ விருந்து உருவாக்கப்பட்ட கவிதைகளும் இங்கு காணப்படுகின்றன. உள்ளுணர்வு இரசனை போன்ற நற்பண்புகளை கவிதைகள் அலங்கரிக்கின்றன.

கவிதை நயம் கொண்ட இந் நூலின் ஆசிரியர் இதற்கு முன் பல கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டு தொடர் தமிழ் பணி செய்து வருகின்றார். அரசு, அரசு சார்பற்ற சிறுவனங்களால் நடாத்தப்படுகின்ற கவிதை, சிறுகதை, பாடல் போட்டிகளிலும் கலந்துகொண்டு பரிசில் பொருள்களையும், பாராட்டுப்பத்திரங்களையும் பெற்றிருக்கின்றார். தாமிழ்மௌலியினுடாக சமுதாய விழிப்புவைத் தட்டிவிடத் துடிக்கின்ற ஆசிரியரின் பணிதொடர வாழித்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நா.வன்னியசிங்கம்

அதிபர்

யாழ்/வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியின்

2006.12.08

ந.ஜெயபால்

உங்களுடன் சில வார்த்தைகள்

இந் நாலானது யாப்பு விதிகளைக் கடந்து தன்னளவில் நிறைவு கொண்டு விரலுக்கேற்ற வீக்கம் போல என் திறனுக்கேற்ற ஆற்றலை பரப்பி நிற்கின்றது. இதன் கண் கூறவிளைந்த செய்திகளும் கூறிய முறையும் எனது மௌனத்ரிசனம், புங்கொடி என்னும் கவிதைத் தொகுப்புக்களில் கூறி நிற்காதவை. இவை எனது முற்றும் புதிய முயற்சியின் புதிய வடிவம். இப்படிக் கூறினால் எப்படியிருக்கும் என்ற புதிய எதிர் பார்ப்பின் பிரசன்னமே எனது புறப்பட்டு வந்த புதிய புயல் என்னும் இப் புதிய கவிதை.

என்னுடைய எண்ணக்குவியலாக சிந்தனையின் தேடலில் கிடைத்த இக்கவிதைகள் உங்கள் சிந்தனைக்கு விருந்தாகும் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் இக் கவிதைத் தொகுப்பை உங்கள் கைகளில் சமர்ப்பிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இந்நால் வெளியுலாவ பலவகையில் ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் வழங்கிய அன்பு நெஞ்சங்களை அன்புடன் நோக்குகின்றேன்.

என் கவிதைப்படைப்புக்களை தான் சுவைத்ததோடு மட்டுமன்றி பாராட்டும் ஊக்கமும் வழங்கி என் வளர்ச்சிக்கு என்றும் துணையிருப்பவரும் இந்நாலுக்கு புயலின் பக்கம் பார்த்தேன் என்னும் அரிய கருத்தை வழங்கிய யாழ்/வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியின் அதிபர் திரு.நா.வன்னியசிங்கம் அவர்கட்டு எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். மற்றும் இந் நாலுக்கு வாழ்த்துரை வழங்கிய செல்வி. சகுந்தலாதேவி சின்னத்துரை அவர்கட்டும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

எனது கவிதை நூலின் இரசனை கண்டு அதனை விரைவாக வெளியிடவேண்டும் என ஆலோசனை வழங்கி நூலின் நேர்த்தியை செப்பமிட்ட உயர்தர கணக்கீட்டு நிறுவனத்தின் (A.A.C) இயக்குனர் திருமதி. பி.ஜஸந்தினி அவர்கட்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

புறப்பட்டு வந்த புதிய புயல் என்னும் புதிய கவிதைத் தொகுப்பு வாசகர் பார்வைக்கு எட்ட அதனை கண்ணிப் பதிப்பாக்கி அச்சு வாகனம் ஏற்றி நூலை முழுமை பெறச் செய்ததுடன் நூலுக்கான அட்டைப்படத்தையும் வடிவமைத்தும் அச்சிட்டும் தந்த உயர்தர கணக்கீட்டுக் கல்வி நிறுவனத்தின் (A.A.C) நிறைவேற்றுத்திகாரி திரு.கு.பிரதீபன் அவர்கட்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இந் நூலினை பதிப்பித்த ஏசியன் பதிப்பகத்திற்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். மற்றும் என் கவிதை நூல்களை படித்துச் சுவைக்கும் என் இனிய வாசகர்களுக்கும் என் இரசனையில் ஒன்றித்து தமது பங்களிப்பைச் செய்து வரும் மாணவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தாக்ட்டும். இந்நூலை முழுமைபெறச் செய்த பிள்ளையார் அச்சக உரிமையாளர், அங்கு பணியாற்றும் பணியாளர்கள் அனைவருக்கும் அன்நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

நன்றி

இல45 சுப்பிரமணியம் வீதி
அரியாலை
2006.12.08

அன்புடன்
வி.ஜெயபால்

புயலின் சுவடுகள்

1. விட்டில்
2. மேகம்
3. கோடுகள்
4. விமானம்
5. கல்லறை
6. குயில்
7. அலைகள்
8. சுணாயி
9. வேலி ஒணான்
10. தரணி
11. ஒ....விருட்சமே.....நீ
12. ஓளி விளக்கு
13. புயல்
14. இளைஞரே
15. அனுபவித்துப்பார்
16. இருள்
17. தீக்குச்சு
18. ஈசல்
19. இப்படியும் காதல்
20. குரியன்
21. வெண்கட்டி
22. கனவு
23. பாரதியார்
24. பிறைநிலா
25. பு
26. சமாதானப்புழா
27. புல்
28. இசை
29. மணிகுதிரை

புஜக்ஷங்கள்

விட்டில்

சீவப்பு வீட்டில்

வீழுந்து வீடும்

சம்சாரி.

நெருப்புப் பழம்

கொறிக்க ஒழிவரும்

அணில்.

நச்ச
தீச்சுண
பருகீக் குடிக்கும்
பாண்டவர்.

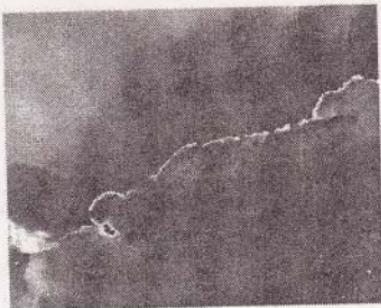
சட்ர்மது
குடிக்கவந்து
அதற்கே
ஓடிமையான.....
தேவதாஸ்.

தீரிக் கணவன்
தீயுடன் சங்கமிக்க
உடன் கட்டை
ஏறிக் கொள்ளும்.....
பத்தீனி.

இதழ் முடில்
இதம் காணும்
சகம் பெற
நெருப்பு முதலைகளின்
பசீக்கு
இரையாகும்
பட்சீ.

மேகம்

பசுமைக் குழந்தை
பால் குடிக்க
தீறந்த
முலைக்காம்புகள்

பாருக்கு
பழயளந்த பாரி
பதுங்கீருக்கும்
சொர்க்க நீலவரை.

கண்ணீர்
வீடுவெண்டும்
என்பதற்காக
குடம் குடமாய்
கடல் நீரை
குடித்து முடித்த
வீதவை.

பாடும் காற்றை
ஒப்பாரிக்கு
அழைத்து

ஒப்பு
சொல்லிக்கொடுக்கும்
உறவாடி.

கடற்பால்
காற்றென்னும்
மத்தால்
கடையும் போதெல்லாம்
மோர் தரும்
பூரியின்
செவீலித்தாய்.

மணிமேகலை
விட்டெறிந்த
ஆ புத்திரனின்
பாத்திரம்
ஆகாயத்தீல்
கவுண்டு செருகிக்
கொண்டதோ?
அதனால் தான்
தாய் மேகம்
தரைப்பீள்ளை
தவிக்கும் போது
சுரக்கிறது அமிர்தம்.

கோடுகள்

நெட்டாங்கு
அகலாங்கு
பாவமா?
புண்ணியமா?

மழையீன்
வீழுகை
ஆழிப்பா?
செழிப்பா?

மதத்தீன்
கோடுகள்
பீளஸ்சா? (+)
மைனஸ்சா? (-)

கோள்கள்
போட்ட வரி
விதீயா?
மதீயா?

நாற்றுக்கள்
நியிரும் வழி
நேரா?,
நிரையா?

வற்க்கப்
பீரிவுகள்
சரீயா?
பீழையா?

நீலப்பறப்பீல்
ஆற்றுப்பட்டுக்கை
அறிப்பா?
அழகா?

முள்ளந்தண்டு
இணைப்பா?
பீரிப்பா?

ஓம்
கோடுகள்
சாபத்தின்
கேட்டுகளா?

விமானம்

பறவையின்
திரிடக்க
உயிர்தாங்கும்
நூல் விடாப்
பட்டம்

கல்லை

வந்தவர்
போவதற்கான
குறிகாட்டி.

மனச்
சமை
இறக்கீவைக்கும்
சமைதாங்கீ.

மணக்கீன்ற
பீணத்தை
ஜீரணீக்கும்
இருப்பை.

ஏடு
தட்டாமல்
எழுதி வைத்தவன்
எழுதி வைத்த
கணக்குப் பத்தீரம்.

காலன்
எடுத்த
உயிரின்
கணக்கீட்டுப்
பதீவு - இது.

கனவுக்குள்
உறைந்த
மனிதன்
கல்லுக்குள்
உறைவான்
பீணமாய்.

பொய்
அறை
மெய்.....
அதை
மெய்
அறை
ஆக்கும்
அறை.

நன்றாக
வாழ்ந்தவரும்
வாழ்வை
எண்ணும் முன்
வீழ்தவரும்
வந்தவர்
இங்கு.....
வந்தவரை
வெளியேறா
வாங்கீக்
கொள்ளும்
வணிகன்.

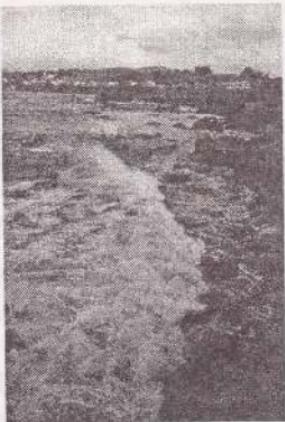
குயில்

வார்த்தை
 இன்றிய
 சங்கீத
 மெட்டு.
 இது
 மயீலுக்குத்
 தாலக்கட்டுப்
 போடும்
 மெல்லிசைத் தட்டு.

காச
 கொடுக்காது
 ஆயாவீடும்
 கழந்தை
 வளர்க்கத்
 தெரிந்த
 ஏமாற்றுப்
 பேற்வழி.

அலைகள்

காற்றுத்
துடைப்பான்கள்
முறித்து முறித்து
சுட்டி ஏடுத்த
துப்பல் மேடுகள்

கடல்
பண்டிதர்
ஏடு
தீறக்கும்
மயீல்
இறகுகள்.

ஆழுகடல்
செய்தீகளை
கரை மகனுக்கு
அறிவீக்கும்
வானொலி
அலைவரிசை.

சுனாம்

துப்பீவிட்ட கடல்
 சப்பிக் கொண்டது
 சனத்தை
 சதைப்பீழப்பில்
 உப்புக் கொண்டதை
 ஓப்புக் கொண்டதோ

 பிச்சைக்காரக் கடல்
 சீல்லறைக்கு
 கை நீட்டி
 சீரிக்கும் பூக்களை
 பறித்துவிட்டதே
 தறித்துப் போட்டதே

இரவு வெள்ளி
 ஏதும்
 வாழ் வைக்காத
 குறைகேட்டு
 மேலேயுந்து
 தோல்வியீல்
 தவறி விழுந்ததோ?
 பாரின் வேராத் தின்றதோ?

உதடு திறந்த பார்
 பரவைப் பண்ணை
 உச்ச முச்சீல்

பாடவைக்க
சதி தவறி
தாளம் பீசகீய
பாட்டு.....
எமக்கு வைத்த
வேட்டு

மனிதம் என்னும்
ஆறு
அகிலத்தை
வெல்ல
பகீரதன்
வீரதம் பூண்ட
பூமாதேவியின்
வெறியோ?
வெற்றியோ?

மூவேந்தர்
எல்லாளன்
அசோகன்
புமுதிப்பட்டுக்கையில்
சேர்ந்த குருதீ
கழுவித்துடைத்த
கலித் தாயின்
முலைப் பாலோ?
முள்ளு வேரோ?
மூன்றில் இரண்டு
பெரும்பான்மை

பேரினத்தீன்
கோசமா?
அது போட்ட
வேசமா?

நாலை என்னும்
எதீர்காலம்
நம்பியிருக்க
வேண்டாம் என்ற
நீகழ்கால
நீதர்சனமா?

கரைபழந்த
அக்கிரகாரம்
தூய்மை பெற
துடைத்தெடுத்த
தீர்த்தமோ?

பூமி சுமந்த
வலிக்குழந்தை
ஆப்பிரேசன்
செய்த வைத்தீயனோ?

ஏன்
வந்தாய்
வீதீ
வென்று
ஏன்
சென்றாய்
மதீ
தீன்று ..

வேவல் ஒணான்

தஞ்சா
பொம்மை போல
அழக்கடி
தலையாட்டி
குசாலம் சொல்லும்
அரசியல் வாதி.

கற்கள்
பதம் பார்க்கும்
தலைக்கு
தற்காப்பு பயிற்சி செய்யும்
அப்பீயாசக்காரன்.

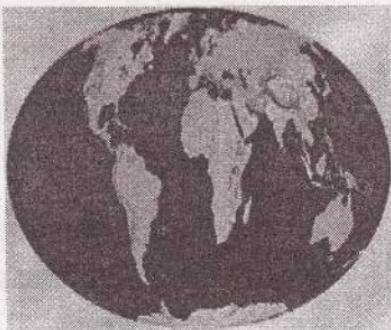
எதைக் கண்டாலும்
எழுந்து பணியும்
மாணவன்.

எவ்ர்
கண்ணீலும்
படக்ஸ்டாதென்று
அழக்கடி
செபம் சொல்லும்
பக்தன்..

தூண்

ஆம்
தன்னலமற்ற
தாய்.

படி தாண்டி
பீள்ளளவோகா
மடி தாங்கும்
இடி தாங்கி.

நியூட்டன்
தலை கீழாய்
கண்ட
விசையின்
தளம்.

சூரிய
கர்ப்பத்தீலிருந்து
கருக் கொண்டு
உருக் கொண்ட
நீர் தவளை.

உலகத்தைத்
தொண்டைக்குள்
காட்டிய
கீருஸ்னனைப் போல்
தீ
குண்டை
பதுக்கிவைத்துள்ள
பண்டகசாலை.

சூரிய
தம்மதை
சம்தீரத்
தாய்
டைவேஸ் செய்ததால்
இந்தீரன்
நீதீயால்
நீவாரணம்
பெறும்
குழந்தை.

ஓ..... விருட்சமே.....நி

ரெயின்
வருவதற்காய்
கொடி காட்டும்
காட்டர் -நி.

உன்னால்
வண்ணம்
தீட்டப்பட்ட
மேகம் தான்
கற்பமாகீறது.....
கனிந்து கனிந்து
கவிதை முத்தம்
தருகீன்றது.

மனித
வாழ்வும்
வீழ்வும்
உன் மாடியீல்
இல்லை
உன் அடியீல்.

தூய்மை
தீக்கு

தாய்மை
நீ தான்.....
அதனால்தான்
பூமி
தாய்மையாகின்றது.

பறவைக்கு
பிரதேச பிரசவ
வைத்தீயசாலை - நீ
காற்றென்னும்
கோவலைன்
ரசனைக்காக
உரசல்களை
நலினமாக்கி
உன்னையே
தொலைக்கும்
மாதவீ - நீ.

ஆற்றைவ
ஓரறிவால்
ஓப்பந்தம் செய்து
அவர்
ஓப்பனைக்கே
ஓப்பந்தமானவன் - நீ

இம்மை
 இராமனின்
 பாதம் பார்த்து
 வீரதம் இருக்கும்
 அகலிகை - நீ.

காதலர்
 பெயர்களை
 பச்சை
 குத்தி குத்தி
 அல்பமானது
 உன் தோல்
 அதனால் தானோ?
 பல
 காதல்கள்
 தோல்வீபீல்
 முழகின்றன.

உதைக்கவும்
 பீழக்கவும் - நீ
 இசையாவிட்டால்
 உன்னில் ஏறி
 ஆள்பவர் யார்?

உன்

சூட்டில் பீழுக்கீன்று

உயிர் மூச்சை

தன்

சூட்டில் விட்டான் - மனீதன்

தன்பீழுக்காய்

உன்னீடுமே

பீழு கொண்டான்.

எல்லாம் தெரிந்த

புத்தன் - நீ

அதனால்தான்

வருடத்தீல்

ஒரு தடவை

நீர்வாணமாகின்றாய்.

துறைமுகம் - நீ

அதனால் தான்

நீழில் கப்பல்கள்

உன்னீல்

கட்டப்படுகின்றன.

ஒளி விளக்கு

இருள்
அமுக்குத்
தீண்ணும்
கமுகு

எண்ணெய்க்
குளத்தீல்
உயிர்
வாழும்
தாமரை

பகையாம்
காற்றையே
துணையாகக்
கொண்டு
தன்
படை நடத்தும்
அரசீ

காற்றெனும்
பொம்மலாட்டக்காரணின்
நாலீல்
இயங்கும்
கைப் பொம்மை.

புயல்

மர அகலிகை

துயர்

கலைய வந்த

இராமர்.....

இவர்

கனிவே

வாழ்வும்

வீழ்வும்

இது

கதீ

இழந்து

ஒடும்

காற்று

வாகனம்.

மையம் கொண்டு

சுற்றும்

இராட்டினம்.

கருவதீல்

சீறுத்து

உருவது

பெருத்து

உசீப்பி எடுக்கும்

காமுகர்

திளைஞனே!

நீ

நெருப்பு.....

நீஞ்றால்.....

இருந்தால்.....

படுத்தால்.....

வீழுந்தால்.....

எழுந்தால்.....

நீ

நெருப்பு

நெஞ்சை

நியர்த்து

உன்

பொறுப்பும்

நியர்ந்து

கொள்ஞும்.....

இளம் காலைப்

பர்தி நீ

சமுகத்தை

ஆக்கிரமித்து

சப்பி சப்பி

சாக்கடைச்

சகதியில் சல்லாபித்து

சாதி இன மத பேத
 மணிக் கொழியைச்
 சங்காரம்
 செய்து
 உன் அறிவில்
 தீயீடு.

தடை போகும்
 மூட்டாக்களை
 உன்
 முடியால்
 ஒங்கீ
 இடு.....
 இடியும்
 அவர்
 நாசி
 நீ
 நெருப்பு
 கோழை
 என்று
 உன்னன
 பாலை
 ஆக்குவர்
 பலர்
 நீ

பாலையீலும்
நீ
தரும்
ஊற்று.

உன்
பள்ளிப் பழப்பை
புள்ளியென்று
என்னுவர்து.....
புரியாது
அவருக்கு
நீ
புறப்பட்டு வந்த
புதீய
புயல் என்று.

இளையா
தடை கண்டு
தரையீல்
படுப்பதா?
அதை
உடையாக
மாற்றிப்போடு
உடைத்தெறி
பூட்டை
நீ

தீற்ப்பு
தீற்பாய்
அன்பு
வழிப்பாதை.

புரட்சீவாதியென
வெகுசன
வீரோதியாக்குவார்.....பலர்.
சருகான
அவர்
வார்த்தையை
எருவாக்கீவீரு.

புத்தன்
யேசு
காந்தி
புரட்சீவாதிகளா?
புல்லர்
அறிவரோ?.

நீ
நெருப்பு
அகிலத்தையும்
புடமீடு
ஓளிவீக்க
எழுந்தவன்.

சோம்பகலை
சருட்டி
சலவைக்குக்
கொடு
துணிவை
பட்டறையில்
தீட்டு.

ஆன்ம
தீருப்தீயோடு
தூய வீதைகளை
உன்
மனவயலில்
வீதை.

நீ
நெப்பழவன்
உன்கைகள்
வீதைப்பதம்கு
மட்டுமல்ல.....
காப்பதற்கு
களை பீடுங்கு
தீயோரை.....
நீ
நெருப்பு.....

அனுபவத்துப்பார்

கற்பனையில்
மிதமின்சீ இருக்கப்
பறக்க வீருப்பமா?

காதலீத்துப் பார்.
கற்பப் சமந்து பார்.

இரவில் சூரிய உதயம்
பகலில் நிலவின் பீரசன்னம்
உன்னை
மறந்து
கைல் கணக்கீல்
பயணம்
நீயே
செல்வாய்.

தனித்துவமான
 மலர்வனம்.....
 அந்தப்புறவாசம்.....
 நீலா முற்றம்.....
 உன் நீணவு
 எங்கும்
 பறந்தீருக்கும்.
 எண்ணெய்
 தொடா
 பலாப்பழம்
 அறுத்தது போல
 மனம்
 பிசபீசத்துக் கொண்டிருக்கும்
 உன்னைவீட்டு
 நீங்காது
 ஆசையீன் மோகம்.

தீ
 தொட்டும்
 சீரிக்கும்
 உத்டு.....
 ஆம்
 மெய்
 உணர்வு
 எப்போதும்
 வானத்தீல்

வீருபட்ட
வெள்ளிபோல
ஒற்றைக்
கொழிபீடுத்து
ஒழியறையும்.

நீ
மட்டும்
பீரமையீன்
நீழலாய்
உண்ணை
நீழலாக்கீ
நீயத்தைக்
அருடாக்குவாய்.

எப்போதும்
மனப்பக்ரவுக்காக
ஒரு நட்டைத் தேடுவாய்.
அல்லது
உனக்குள்ளே
முனுமுனுத்துக்
கொள்வாய்.

உனக்குள்
எதற்குச்சீரிப்பு
எதற்கு அழைப்பு
புரியாமல்

அடிக்கடி - உன்
தலையும் அசையும்
தஞ்சாவூர்
பொம்மையாய்
தாசீ போல்.....

பட்டமரம்
துளிப்பது போல்
பகலெல்லாம்
தொட்டநீணவு
இரவெல்லாம்
கதைக்குள்
கதையளக்கும்.

காலம்
செல்லச் செல்ல
வலீக்கும்
கால்கள் கட்டுகட்டுக்கும்
இதயம் இதமின்றி
அடிக்கும்.
மூச்சமட்டும்
அடிக்கடி
பெருமூச்சாகும்.....

கற்பனைத் தேர்
கனைத்து கனைத்து
வனைத்து பறக்கும்

மரித்து மரித்துப்
பீறக்கும்.

கோணங்கள்
சதுரமாகும்
உன்
கோலங்கள்
அடுர்வமாகும்..

இறப்பு நொடிக்கு
நொடி
பயமுறுத்திச்
சீரிக்கும்.

கத்தீமுனைப்
பயணமாகும்
உன் பயணம்
சருகீ வீழுந்தால்
மாய்ந்து போவாய்
அல்லது
பிழைத்துக் கொள்வாய்
ஆனால்
உயீர் தங்கா
நிலை கொள்வாய்.

காதலித்துப் பார்
கர்ப்பம் சமந்து பார்.

கிருளி

மன்மதன்
தீண்டவීட்ட
ஒப்பனை.....

ஓவிக் கணவன்
மீது கொண்ட
ஓடலால்
சூடலுக்குக்காய்
செனறுவීட்ட
தேடலகள்.

ஓவியகள்
தன்
அந்தரங்களை
மஹறத்துக் கொள்ளும்
துகீல்.

பகலீன்
நிழல் கவீதை
இரவின்
மொழிக் கவீதை.

பகலென்னும்
துச்சாதனால்
துயீல்
உரியப்படும்
தீரொபதீ.

பகல்
என்னும்
நீர்வாணம்
மஹறக்கும்
ஆடை.

தீக்குச்ச

உரசலுக்காக
காத்திருந்து அதில்
உயிர் கருகும்
காருகர்

சபிக்கப்பட்ட
பாண்டு மன்னர் - இவர்
அதனால் தான்
சூடலீன்
போதெல்லாம்
இறந்து போகும்
சாபம்
கீடைத்துள்ளது.

தகுதிக்காய்
தன் தலைமோதீ
சருகாகிப்போகும்
சானனக்கல்.

ஆணவம்
தலைக்கு ஏறிய
அழிவைக்காட்டும்
வெளிச்சவீடு.

தன்
ஒத்தலில்
பெற்றெடுத்த
தீக்குழந்தை
வளர்ச்சீக்காய்
தன்னை இழுக்கும்
தீயாகி.

ஈசல்

ஒருநாள்
வாழ்வீன்
உதயம்
மறுநாள்
அறியாத
அஸ்தமனம்

தீப்படியும் காதல்

தீப்பெட்டி
 சொன்னது
 தீக்குச்சீடம்
 நான் உனக்குப்
 பாடை
 மீ
 எனக்கு
 என்ன?

தீக்குச்சீச்
 சொன்னது

நான்
 உன் கல்லறைக்குள்
 உறங்கி வந்தன்

உன்
 சூடலுக்காகக்
 காத்தீருந்தேன்
 என் காதல்
 சூடாதென்றால்
 இறப்பதே மேல்....

சுரியன்

அழவானை
வீண்டு எழும் நெருப்பு.

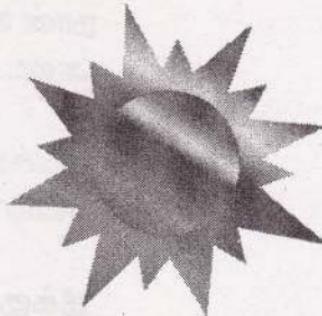
பகலின் ஒத்தப்பீள்ளை
பாரின் சொந்தப்பீள்ளை.

இருளாம் நக்கீரரா
ஆழிக்கும் - சீவனின்
பகல் நெற்றியீன்
ஒற்றைக்கண்.

நட்சத்தீர
பொன் ஆபரணம்
புடமிட
ஊதி ஊதி
மூட்டி வீட்ட
தீ அருப்பு.

ஒரு தீரைக்குள்
ஓவித்துப்பீழத்து
விளையாடும்
வெண்மதீயீன்
பொன்மதீ.

பல
ஓவியாண்டிற்கு
அப்பால்
பகல் பெண்
மூட்டிய
செங்கல் சூகள.

வெண்கட்டி

கருமையில்
சீற்பம்
தீட்டும்
தேயுளி.

வெறுமையில்
இருந்து
உலகம்
தெற்றியதன்
அடையாளம்.

மாணவர்
கவனக்
கலைப்பான்
துடைக்கும்
உடையும்
தழி

கனவு

நீயத்தைக் காட்டி
நீறுத்தீ வைக்காது
ஒடிவிழும்
மணீக்கூடு.

செர்ப்பன
வீருகட்டி
வாழும்
மனீதருக்கு
சொற்ப சுகம்
கொடுக்கும்
சேஷலம் பெண்.

ஆழுகடல் மனதீன்
உதய அலைகளை
மீட்டு வரும்
வீணை.

கண்கள்
புணர்ந்து
கொள்வதால்
தாலாட்டும்
உணர்வுத் தாய்.

பாரத்யார்

தமிழ் பாஞ்சாலியீன்
 கீருஸ்ணன் - இவன்
 தன் சேவைத் தலைப்பா
 தமிழ் தாயீன்
 சேலை வளர்த்தவன்.

பண்டிதர்
 சீறைப்பீடியில்
 தவீத்த
 பாவை
 சீறையுடைத்து

மீட்டவன்
சீங்காரத் தோட்டம்
அமைத்துக் கொடுத்தவன்.

மீசை தடவீ
மிஞ்சுக்காய்ப் பார்த்த
பார்வையாலே
எத்தனை - இலக்கியக்
குழந்தைகளைப்
பெத்துப் போட்டான் தெரியுமா?
அத்தனைக்கும்
தமிழ்த் தாயிடம்
சந்தா வாங்காத
சத்தியக்காரன்.

பந்தா பிழித்த
தேச கருமிகளை
தன்
பாட்டுச் சாட்டையால்
மாட்டி
போட்டெடுத்தவன்.
சக்தியோடு
சத்தி பெற்று
சாத்வீகம்
பேசியவன்.

மொழிச்சாம்ராச்சீய
 மரபு எல்லையை
 உடைத்து தகர்த்து
 முன்னேறி
 கொழுந்ட்ட
 ஆம்ஸ்ரோங் - இவன்.

ஆகாயம் தாண்டி
 அவனீன்
 நீஜக்கற்பனை
 தீட்டிய கவியெல்லாம்
 அஜந்தா ஓவியம் போல
 ஆயுள் உள்ளவை.

இவன்
 நா
 தீ
 அதனால்தான்
 பலரது
 உடலும்
 உள்ளமும்
 வருக்களை
 ஏற்றன.

சாதீ பேதம்
மூடக்கொள்கை
செல்லரித்த
தேச மெய்யை
பொய்யாக்கி.....
பொதீ செய்து
பாடை கட்டி
அனுப்பி வைத்தவன்.

பாப்பா
உபதேசம்
யாருக்கு கொடுத்தவன்.
பாரில்
பாவை உயர்வை
பாழ வைத்தவன்.
புதுவை கொண்டு
புணர்ச்சி
கொண்டவன்.

பல்துறை
மேதாவீயாக
பவனிவந்தவன்
பாவம்
பல அறியா
பாவீயாக
ஆவி துறந்தவன்.

இவன்

யானைக்கு கரும்பானவன்
தமிழுக்கு சுயம்பானவன்
தமிழ்பால் அருந்தீயே
தன் பசீ தீர்த்தவன்
தனியா தேசப்பற்றை
பாடி நடந்தவன்.

தேதி குறித்த

தமிழ் சாலை
பீழைக்க செய்தவன்
தன்
தேதி குறிக்கா
செத்துப் போனவன்.

உலக நியதி அறிந்து
உறங்கிப்போனவன்.

காலச்சழியில்
மறைந்து போனவன் - இன்று
மக்கள் மனதில்
சீத்தீரமாய்
சீரித்து நிற்பவன்.

பிளைந்லா

பால் வீதியில்
கவீழ்ந்து செல்லும்
வெள்ளீச்செம்போ.

இருள்
சீவனின்
முடியை
அலங்கரிக்கும்
ஒற்றை
யானைத்தந்தமோ?.

தேவமகளிர்
குளிபளில்
தவறீவீழ்ந்த
கொழுசீன்
நெத்தோ.

அமர்களத்தில்
தசரதமன்னனின்
தேர் அச்சாணியாக
வீரல் கொடுத்த
கைகேயின்
நகத்துண்டோ?.

வான மகள்
பகல் கள்வரின்
பயத்தால்
இரவில்
போட்டுக்கொள்ளும்
மாப்புப் பதக்கமோ?.

வண்ணம்
தீட்டி
மரம் கொடுக்கும்
ஒவீயம்.

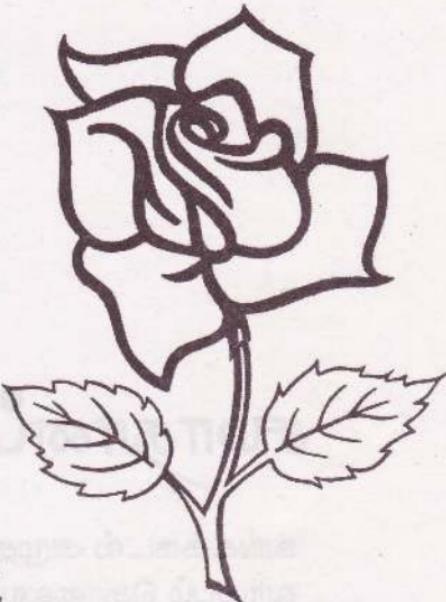
இனவீர்சலுக்கு
இடம் கொடாத
பூம்பாளம்.

இவள்
இல்லாள்
வீருந்தோம்பல்
கொடுக்கும்
நல்லாள்.

தேன் சுரங்கம்
காட்டி
அந்நியரோடு
உறவு கொண்டு
தன்னினத்தைப்
பெருக்கும்
சுயநலக்காரி.

சீரிக்க மறந்து
பகலை இருளாக்கும்
மனீதருக்கு சீரிப்பை
சொல்லிக் கொடுக்கும்
நாரி.

பு

சமாதானப் புறாலே

வங்கக்கடல் அழுதம்மா
வாலிபம் தொலையுதம்மா
பற்றி நீற்கும் எம் வாழ்வு
பயித்தீயமானதம்மா
நீகழ்கால நிதர்சனங்கள்
நீலையற்று சென்றதம்மா
கல்லறைகள் உனக்குள்ளே
கட்டியது யாரம்மா

வெண்புறா நீயென்று
 வீசீ வீட்டோம் வானத்தீலே
 வெண்மதீப் பறப்பென்று
 பேசீவீட்டோம் கானத்தீலே
 பறந்தது புறாவல்ல
 எங்கள் அமைதி என்று
 ஏன்தான் மறந்தோமோ?
 எம் வாழ்வைத் தொலைத்தோமோ?
 போர் என்னும் கிளளக்காமுந்தைப்
 பிய்த்தெறிய யாருமில்லை
 பேர்ரட்ட தீயாச்சே பார் இன்று புண்ணாச்சே
 ஞானத்தீல் மேன்பட்டும்
 ஞாலத்தை ஏன் மறந்தோம்
 ஒரு தாய்பீள்ளள என்று
 உணர்வுக்குள் ஏன் துறந்தோம்.

அமைதி அமைதி என்று
 ஆயிரம்தான் குரல் எடுத்தும்
 அள்ளிப்போன
 வெள்ளம் போல
 ஆகிப்போச்சே எம் வாழ்வு.
 கண்ணீர் வீட்ட குளமாச்சே
 வெந்நீர் வீட்ட மரமாச்சே
 இன் எங்கள் வாழ்வு தேற
 வழியுண்டோ கூறு தாயே.

புலி

பாரில்
பட்டந்த
பாசீப்படை.

நீரின்றி
வரண்ட
கரும்படை.

இடம்
அறியா
மடமையினால்
நானும்
ஆழிந்து போகும்
புல்லர் படை.

மேகத்து
வீயாவைத்
துளியை
தன் தலையில்
சமந்து கொள்ளும்
சுமைதாங்கி.

தாவர்
உண்ணிகளின்
வெற்றிலை.

அறுகா இருந்தால்
தான் ஊன்றும்
எருவா இருந்தால்
தான் வாங்கும்
சருகாகும் முன்
பிள்ளையார் பீடிதான்
சேரும்.

இசை

காற்று ஓடைக்குள்
அகைந்து தீரியும்
உயர் ஜீவன்.

எங்கு சென்றாலும்
முதல்
தலை வணக்கம் பெறும்
தலைவன்.

தான் நுழையும்
தான் மோதும்
தான் தழுவும்
இடத்தீன்
பெருமையை
அலசீக்காட்டும்
வீரசகன்.

காற்றுப்
பெற்றுக் கொடுக்கும்
இன்பக் கனீ.

வீத்தீவ்லா
கனீ இது
விதையீவ்லா
பெருகீச் செல்லும்
வீருட்சம்.

எங்கு சென்றும்
இடங்கேட்காது
ஒதுங்கீக் கொள்ளும்
உறங்கீக் கொள்ளும்
சமத்துவவாதி.

மண்குத்தரை

மீண்டும்
தெருபார்த்து
ஊர் பார்க்க
நான் வந்தேன்.
நீரோடையும்
நீலா முற்றமும்
பாழிய பச்சீயும்
பாவை உன்னையும்
பார்க்கத் தான்

கால இடைவெளி
நீண்டிருந்ததால்
கண்கள் பூர்த்தீருந்தது
உன் பார்வைக்காய்.....
எங்கள் முதல்

பார்வை கூட
 எத்தனை
 இஸ்பரியமாக
 வீரந்தது என்று
 எப்க்குத்தான்
 புரியும்.
 அதற்குள்
 உய்ர் இருந்தது
 எம் இதயக்கூட்டை
 ஒன்றாக்கி
 அதை வளர்த்தோம்.

 அன்புக்காய்
 பரிமாறியது
 அத்தனையும்
 ஆறத் தமிழாய்
 அணிசெய்தன
 எம்
 காதல் உயர்வில்.

தடையற்ற கால்கள்
 நாம் பதீக்கவீல்லை
 ஆனாலும்
 முகம்பட நீலத்தீல்
 வீழவுமில்லை.

பண்பட்ட உறவில்
 மெல்லினக் காதலை
 வல்லினமாக்கி
 இடையீனம் போல்
 இனமற்று இதமானோம்.

வீல்வர்கள்
 வீல்வங்கம்
 செய்த போதெல்லாம்
 உன்
 சொல்லம்பை வீடு
 வீழிக் கணைகளே
 வேகம் காட்டி
 முடிப் போட்டன
 கொட்டம்.

உன் வீழிஅய்வுக்குள்
 இதழ் மெத்தையீல்
 எண்ணப் பூவில்
 என் உருவைப்
 பச்சை குற்றி
 பத்தீரமாக்கினாப்
 உன் மன டறியரில்.....
 நான் மட்டும் என்ன.....?

கலவரமற்ற உன்
 சீரிப்பு.....?

காந்த விசை உன்
பேச்சும்.....
கருங்குழல்
பூப்புழப்பும்.....
காட்டைக் காந்தன்
இமயத் துழப்பும்
இப்பாடுயே ஆயுள் கோட
பெற்று வீடு
என்மனம் பறக்கும்.
உன் முந்தானைத்
தலைப்பை
காற்றுக் கைகள்
தொடும் போது மட்டும்
சீன்னக்
சீணுங்கல் சீதறுவாய்.
என் சீல்லறை
பீதற்றல்கள்
உனக்கு
என்னமந்தரமோ?
தெரியாது.
இரசீப்பாய்.....

வீட்டார்
சம்யதம்
வீரவீல் கிடைத்தது
வெளிநாடு சென்றுவா
என்று.....

உன் சம்மதம்
சம்மந்தமானதால்
இத்தனை இடைவெளி.

ஓ
வருகிறது வாசல் - உன்
வாசம்
வலம்
வந்த வாசல்.

என்
பார்வைக்குள்
யார் யாரோ
வந்து போகிறார்
ஒன்றுமே புரியவில்லை.

ஓரு வேலை
தோட்டப் பக்கம்
நீற்கீறாயோ
என் வாட்டத்தீற்கு
எல்லாம்
நீ
நீருற்றியது
அங்கோதான்.

என் நரம்புகள்
புடமிட்டு

புடமிட்டு
படமெழுத்தன
உன்
உருவும் தேடி

கருகீக்போன
உன் பேனிக்குள்
காத்தீரமாய்
வைத்தீருந்த
எந்தன்
நீனைவு வைரத்தை
எங்கோ?
தொலைத்தவளாய்
வீட்டெறிந்தாய்
ஸர்ப்பார்வையை
உன் கழுத்தீல்
தாலியோரு.

இத்தனை சுமைகள்
கடந்து நடந்து
களைத்த
என் மனம்
கனத்தது
ஒரு நொழு
இது
வீதியா?
சதீயா?

என் வீழி கருகீ
காய்ந்தீருக்கக் கூடாதா?

கருகியது உன்
மனமா?

சருகானது என்
மனமா?

பேச நா
எழவீல்லை
பேசோ என்ன
பயன்
முச்சக்கூட
எனக் கென்று
எழுதி வைத்த
உயிர் முச்ச
உதறி வீட்டதே
என் மெய் வீட்டு

வீலகீ வீட்டேன்
பொட்டியோடு வீடு
நோக்கீ.....

சிக்கினி குனியாவுக்கு ஒரு விண்ணப்பம்

மனீத குலத்தின்
சாபம் சமந்த ஜந்தே

உன் போசனைக்கு
எம் சோசனையற்ற
உடலா கீடைத்தது

உடலைப் பலவீனமாக்கி
உய்ர் குடிக்கும் தேதீகுறித்து
ஆனமாக்கிய யடங்கள் போதும்
புறப்பட்டுப் போய்வீடு
சீக்குன் குனியாவே.....

தங்க இடம் தந்தது நாம் தான்
சனாமிபோல்
சாக்ஸிபோல்
எயிட்ஸ் போல்
உன் பெயரூயும்
பதித்து வீட்டாய்
பத்திரத்தீல்

மழை காலம் என்றால்
நலம் வீசாரித்து வரும்
நுளம் பென்று
உன்னையும் வரவேற்றது
பீழழுதான்

உன் குழிச்சி
மாய வலை

எத்துகண ஆற்றல் மிக்கது
கூனி எம்மாத்தீரம்

போர்வே நலியற்று
போக்கீடமற்று
பேணியீனுள் அடைபட்ட
பேதை எம்மை
உன் போதை ஏற்றி
பாதை தடுமாறச்
செய்வது முறையா?

உன் சாம்ராஜ்ஜீய
எல்லைக்கலை தகர்ப்போம்
உன் வேகமும் கோபமும்
அடக்கப்
புலப்பாண்டவர் போதும்
என்ன?
உன் காரியம் நடக்க
காரணமானது

சுரி
இனி சர்த்து வீழ்த்தீயது
போதும்
நீயாக ஒதுங்கீக்கொள்

சாந்திக்கு வழியில்லாத
எம் நாட்டில்
உன் சர்த்தீரம்
பதீத்தது போதும் போய்வா.....
இது
வேடிக்கையல்ல
வீண்ணப்பம்.

ნოველის ტექსტი ანტონი გრეკი